

сяг аудиторної роботи і розширюється форма самостійної роботи студентів. Електронне навчання як форма освіти дозволяє зберігати відомості про всі навчальні успіхи студента.

Втім викладач, який використовує дистанційну форму навчання, і студент мають дотримуватись певних вимог, а саме – мати вільний доступ до навчальних програм, індивідуального навчального плану, модулів і результатів їх захисту, електронних бібліотечних систем і освітніх інтернет-ресурсів, засоби для контролю за якістю засвоєння матеріалу, використовуючи теоретико-методологічні рекомендації для викладачів. Під час дистанційного навчання відбувається постійне документування у довільній доступній формі перебігу навчального процесу і результатів проміжної атестації — модулів, глибини засвоєння основної освітньої програми.

Онлайн-курси дають можливість обирати курс, який проводять різні навчальні заклади, як українські, так і зарубіжні, на тему, що цікавить студента найбільше. Такі новітні форми навчання у разі їх широкого використання знижують витрати і студента, і викладача, і держави. Повсюдне застосування дистанційної та електронної форм навчання, слід наголосити, підвищує міжнародну конкурентоспроможність навчального закладу і надає безцінного досвіду студентів.

На нашу думку, саме новітні форми навчання сприятимуть модернізації вищої освіти України. І студентоцентризм відіграє тут провідну роль. Саме сконцентрованість на розвитку особистості і на знаннях студента дозволить наблизити навчання, освіту до сутності студента, розвинути його здібності і таланти. Варто організувати всю українську освітню систему на фундаменті компетентнісного підходу до дистанційного та електронного навчання. Студентоцентрична система освіти підпорядковує всі навчальні плани і освітні програми формуванню відповідних компетенцій студента. Важливу і головну роль в такій системі відіграє дистанційна і електронна форми навчання.

Завдяки спрямованості сучасної освіти на студентоцентризм студент перетворюється з пасивного поглинача знань і освітніх програм, і не завжди йому цікавих, на активного і дієвого учасника процесу навчального.

Література

1. Стратегія та сучасні тенденції розвитку університетської освіти України в контексті Європейського простору вищої освіти [Електронний ресурс] // Міністерство освіти України : веб-сайт. — Режим доступу: www.mon.gov.ua.
2. Хоружий Г. Студентоцентризм як принцип академічної культури / Г. Хоружий // Вища школа. — 2012. — № 4. — С. 7–24.
3. Learning Management System, LMS [Електронний ресурс]. — Режим доступу: lms.coloris.com.ua
4. Massiv Open Online Cours (MOOC) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: mooc-list.com
5. Coursera [Електронний ресурс]. — Режим доступу: coursera.org

*Манжос Т.В., к.фіз.-мат.н.,
доцент кафедри вищої математики*

РОЛЬ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН У ФОРМУВАННІ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СУЧАСНОГО ЕКОНОМІСТА

Не секрет, що сучасний економіст для того, щоб бути конкурентоздатним на ринку праці, повинен володіти прийомами та підходами до обробки даних і їх візуалізації, вміти застосовувати алгоритми математичної статистики та ймовірнісні підходи до моделювання, прогнозування та аналізу економічних процесів.

Завдання, що постають перед фінансовими аналітиками та управлінцями, часто складаються з таких етапів: формулювання задачі, побудова моделі з урахуванням невизначеностей, що можуть мати ймовірнісну або логістичну природу, побудова критерію, оцінка можливих альтернатив, вибір оптимальної стратегії.

Наведемо основні етапи проведення кількісного аналізу та імплементації оптимальних стратегій управлінцем. Спочатку визначається цільова функція, яка на одному з наступних етапів буде максимізуватись чи мінімізуватись, а також обмеження, що накладаються на вхідні параметри моделі. Крім того, модель зазвичай містить параметри, що мають ймовірнісну або «нечітку» природу і є неконтрольованими. Наприклад, попит на певний товар, дохідність цінних паперів, час доставки сировини на підприємство часто не є детермінованими величинами. Для врахування стохастичної природи таких параметрів управлінець повинен уміти грамотно застосовувати алгоритми та підходи математичної статистики, такі як збір, обробка та візуалізація інформації, побудова довірчих інтервалів для оцінки невідомих параметрів, перевірка статистичних гіпотез, аналіз часових рядів, дисперсійний аналіз тощо.

Після побудови моделі та врахування невизначеностей наступним етапом проведення кількісного аналізу є розв'язок моделі. На цьому етапі, як і на попередньому, сучасний фахівець має володіти навиками роботи з пакетами комп'ютерних програм (таких, як, наприклад, *SAS*, *SPSS*, *R-statistics*, *Wolfram Mathematica*, *Maple* тощо). Після отримання оптимальних рішень управління необхідно зрозуміти, наскільки ефективними вони будуть, які є альтернативні стратегії і наскільки вони «гірші». Крім того, повинна бути перевірена і якість та реалістичність отриманих розв'язків. Адже часто при побудові моделей доводиться нехтувати певними обмеженнями та проводити спрощення задля досягнення балансу між реальним описом економічного процесу, який відображає модель, та її складністю.

Останнім етапом є імплементація оптимальних розв'язків моделі. Для правильного і коректного впровадження отриманих стратегій, управлінець повинен пройти весь процес проведення кількісного аналізу. Розуміння природи економічних явищ, їх правильний опис математичною мовою дозволить більш коректно застосовувати на практиці отримані результати.

З огляду на це, майбутнім фахівцям-економістам необхідно володіти повним арсеналом засобів, математичних та статистичних інструментів для розв'язання різного роду прикладних економічних задач. Для цього викладачами кафедри пропонується введення якісно нових курсів за вибором, що відповідають вимогам сучасності та дозволять випускникам бути конкурентоздатними на міжнародному рівні. Пропоновані дисципліни, на нашу думку, мають містити: аналіз часових рядів і прогнозування, елементи нечіткої логіки, вибіркового метод, перевірку статистичних гіпотез, імітаційне моделювання, теорію корисності тощо. Вони можуть стати міцним фундаментом при подальшому вивченні методів економетрії та побудові моделей економічних процесів різної складності.

*Матієнко-Зубенко І.І., к.е.н.,
доцент кафедри аудиту*

СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ЛЮДИНИ

Сьогодення характеризується інтернаціоналізацією освітньої діяльності, яка надає ряд переваг та виявляє низку проблем не тільки національного, а й глобального характеру. Актуальним став термін інноваційна людина, для якої притаманні інноваційні тип мислення і культура, тип діяльності, сприйняття і творення змін; життя у постійно змінюваному середовищі, потреба у нових знаннях, ідеях, технологіях, новому житті [2]. Порівнювання вітчизняного соціально-економічного становища з іншими країнами стимулює у людей зацікавлення у вивченні іноземних мов, спричинює зростання зовнішньої і внутрішньої трудової і науково-освітньої мобільності. Можливість навчання у зарубіжних вишах змушує представників вітчизняної вищої освіти орієнтуватися на підготовку фахівців не тільки для національного ринку праці. Саме відкритість і доступність світових освітніх послуг для студентів вимагає від українських університетів забезпечення конкурентоспроможності своїх випускників [1]. На думку фахівців цьому процесу сприятиме реалізація принципу *студентоцентризму* – особистісно-орієнтованого підходу, який є основою всебічного розвитку особистості студента, врахування його індивідуальних здібностей, концентрації зусиль на формуванні його світосприйняття, професійних навичок, саморозвитку, саморегуляції, соціальної відповідальності, актуалізації особистого досвіду студентів [3].

В сучасних умовах знецінюється просте засвоєння фактів, опанування сталих алгоритмів та теорій. Причиною цього є швидке зростання обсягів інформації, яку має опанувати людина. І, як наслідок, ускладнення застосування традиційних способів навчання, що передбачають передачу знань від викладача до студента під час занять. Поступово такий підхід повинен бути доповненим, а згодом заміненим самостійним навчанням студента під керівництвом викладача.[1]

Вважається, що вітчизняні університети практикують підготовку курсів інформативно-оглядового характеру. Безумовно, якщо студент має уявлення про предметну область, то можна посилювати науково-дослідну складову. Але якщо для майбутньої професійної діяльності дуже важливо мати глибокі базові знання і професійні навички, зорієнтуватися в колосальних обсягах інформації самостійно досить проблематично. Збільшення науково-дослідної складової курсів повинна базуватися на розробці великої кількості допоміжної та навчально-методичної літератури. Оскільки різні науки і дисципліни мають свій специфічний зміст, то дуже складно привести їх до спільного знаменника і вповні застосовувати усі переваги інноваційного навчання.

Складні багатопланові проблеми, які характерні для професійної діяльності різних спрямувань, зумовлюють необхідність збільшення підготовки фахівців саме міждисциплінарного про-